

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 20 lipca 2017 r.****w sprawie E-11/16****Mobil Betriebskrankenkasse przeciwko Tryg Forsikring, wspieranemu przez norweski Urząd ubezpieczycieli pojazdów mechanicznych (*Trafikkforsikringsforeningen*)**

(Artykuł 93 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Prawa instytucji odpowiedzialnych za świadczenie w stosunku do osób trzecich, ponoszących odpowiedzialność – Roszczenia posiadane bezpośrednio i na skutek wstąpienia w prawa)

(2018/C 1/10)

W sprawie E-11/16 Mobil Betriebskrankenkasse przeciwko Tryg Forsikring, wspieranemu przez norweski Urząd ubezpieczycieli pojazdów mechanicznych (*Trafikkforsikringsforeningen*) – WNIOSEK skierowany do Trybunału na mocy art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości złożony przez Sąd Rejonowy w Oslo (*Oslo tingrett*) dotyczący wykładni art. 85 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes), Per Christiansen (sędzia sprawozdawca) i Benedikt Bogason (sędzia *ad hoc*), wydał w dniu 20 lipca 2017 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. W przypadku gdy dana instytucja odpowiedzialna za świadczenie na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa posiada roszczenie bezpośrednio lub na skutek wstąpienia w prawa wobec osoby trzeciej odpowiedzialnej za poniesioną szkodę w innym państwie EOG, art. 93 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 wymaga, aby inne państwa EOG uznały takie prawa, jak przewidziano w przepisach państwa EOG, którym ta instytucja podlega.
2. Roszczenie posiadane bezpośrednio lub na skutek wstąpienia w prawa nie może jednak wychodzić poza roszczenia poszkodowanej osoby wobec osoby trzeciej odpowiedzialnej za szkodę zgodnie z przepisami prawa krajowego państwa EOG, w którym nastąpiła szkoda, w tym także obowiązującymi przepisami prawa prywatnego międzynarodowego.
3. Niemniej jednak fakt, iż zgodnie z prawem państwa EOG, w którym nastąpiła szkoda, zapewniono niezbędne leczenie bez pociągania za sobą dodatkowych kosztów dla poszkodowanej osoby, nie wyklucza dochodzenia roszczeń przez instytucję odpowiedzialną za świadczenie wobec osób trzecich za poniesione koszty związane z przeprowadzeniem leczenia.